

อย่าให้ยายบาป

แม้ว่าคุณยายเป็นครูบาอาจารย์ของหลวงพ่อก็ทั้งเป็นผู้ก่อตั้งและวางรากฐานทุกสิ่งทุกอย่างให้กับวัดพระธรรมกาย ทำให้พระภิกษุและสามเณรรุ่นลูกรุ่นหลานได้มาอาศัยสร้างบุญบารมีโดยสะดวก แต่เวลาที่ท่านสนทนากับพระภิกษุหรือสามเณรนั้น ท่านต้องพนมมือก่อนเสมอ แล้วพูดว่า “ท่าน... อย่าให้ยายบาปนะ” คือท่านบอกอย่างนี้ทุกครั้งไป ก่อนที่จะถวายเป็นความรู้หรือแนะนำพระภิกษุสามเณรด้วยความปรารถนาดีว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ

...อย่าให้ยายบาป...

ท่านเกรงว่าการสอนพระนั้นจะเป็นบาปจึงต้องพูด
เช่นนี้ก่อน แม้จะพูดกับสามเณรตัวเล็กๆ ท่านก็
พนมมือก่อนแล้วพูดว่า “อย่าให้ยายบาปนะ เณร”
คุณยายตระหนักดีว่า แม้สามเณรเป็นเด็ก แต่ในเมื่อ
ท่านกำลังพูดกับเด็กมหัทศจรยที่สละตนเข้ามาสร้าง
บุญบารมี ท่านก็ต้องพนมมือขึ้นเพื่อแสดงความ
เคารพ แล้วจึงกล่าวต่อว่า “เณรทำอย่างนี้สิ เณรอย่า
ทำอย่างนั้นนะ” คุณยายไม่เคยว่าร้ายใคร ท่านสอน
หลวงพ่อกว่า “เราอย่าไปต่อว่าเขา เดี่ยวเขาโกรธ ให้เรา
สอนและแนะนำ”

ความจริงแล้วคุณยายไม่ได้สร้างเพียงแค่วัด
เท่านั้น แต่ท่านได้ถวายเป็นความรู้เพื่อสร้างคนด้วย
นับตั้งแต่สร้างหลวงพ่อกว่า รวมไปถึงหลวงพ่อกัปปะโว
หลวงพ่อกัปปะโวที่เป็นพระเถรานุเถระภายในวัดทุกรูป

...อย่าให้ยายขาด...

และหมู่คณะทุกคนที่ได้ใกล้ชิดท่าน ด้วยเหตุนี้เอง วัดพระธรรมกายจึงมีระบบระเบียบและแบบแผน อันดีงามทุกประการตามที่คุณยายวางแนวทางไว้ ทำให้ศิษยานุศิษย์รุ่นลูกรุ่นหลานได้ดำเนินตามรอย ท่าน รากฐานอันแข็งแกร่งของวัดพระธรรมกายจึงเกิดจากข้อแนะนำและคำสอนของคุณยาย ที่ท่านได้ ทุ่มเทศสร้างและสอนจนกระทั่งเมื่อเห็นว่าพระลูก พระหลานเติบโตพอสมควรแล้ว ท่านจึงถอยออกมา เพื่อทำหน้าที่เป็นหลักในการให้คำปรึกษาต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารงานวัดต่อไป

